

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 258/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 50 C 243/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. februára 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 50 C 243/2008.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol podstatné skutkové okolnosti odôvodňujúce jej podanie. Ústavný súd z obsahu sťažnosti, ako aj z jej príloh zistil nasledujúce skutočnosti.

Sťažovateľ podal 17. októbra 2008 okresnému súdu žalobu o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Následne svojím podaním z 10. decembra 2008 sťažovateľ požiadal okresný súd o zabezpečenie dôkazov z dôvodu obavy, že dôjde k ich zničeniu a neskoršej nemožnosti sťažovateľom navrhované dôkazy vykonať.

Uznesením okresného súdu č. k. 50 C 243/2008-127 z 20. januára 2009 bola jeho žiadosť zamietnutá. Okresný súd v odôvodnení uznesenia o zamietnutí návrhu na zabezpečenie dôkazov uviedol, že tento návrh nie je dôvodný, *„pretože skutočnosti, ktoré sa majú zabezpečovaným dôkazom preukázať nie sú relevantné pre konanie vo veci samej“*.

Sťažovateľ proti uzneseniu okresného súdu podal 2. februára 2009 odvolanie.

Podľa názoru sťažovateľa konanie sudkyne okresného súdu, ktorá uznesením zamietla sťažovateľov návrh na zabezpečenie dôkazov, svedčí o tom, že *„sa rozhodla hneď na začiatku konať kriminálne, chce umožniť zničenie dôkazov, ktoré sú rozhodujúce na konečné rozhodnutie vo veci samej“*.

Sťažovateľ sa v petite svojej sťažnosti domáhal vyslovenia tohto nálezu:

„II.A. Okresný súd Bratislava II porušil základné ľudské právo D. B. garantované čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru – právo na spravodlivé konanie, keď už prvostupňový súd je povinný konať podľa zákona a nemá právo na obštrukcie so zneužitím prípustného odvolania!

II.B. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 10.000 Eur (pre mnohopočetné delikty) v lehote 15 dní od doručenia Nálezu ÚS SR.

II.C. Okresný súd Bratislava II je povinný okamžite – bezodkladne požadované dôkazy zabezpečiť – v prípade umožnenia zničenia dôkazov premlčaním – je súd povinný zaplatiť D. B. sumu 100.000 Eur v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu ÚS SR.

II.D. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť trovy konania advokátovi a sťažovateľovi v lehote 15 dní.

II.E. Ústavný súd SR zrušuje uznesenie OS Bratislava II 50 C/243/2008-127 zo dňa 20. 01. 2009 a prikazuje mu bezodkladne konať.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho prejednávania.

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojho práva na spravodlivé konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 50 C 243/2008.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Právomoc ústavného súdu na konanie o porušení základného práva alebo slobody je daná iba vtedy, ak ochranu tomuto právu alebo slobode neposkytujú všeobecné súdy (napr. III. ÚS 32/03).

Princíp subsidiarity vyplývajúci zo znenia čl. 127 ods. 1 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu preskúmať, potvrdzovať či zrušovať procesné alebo meritórne rozhodnutia, pokiaľ existuje zákonom ustanovená možnosť domáhať sa ochrany dotknutých základných práv na súdoch v sústave všeobecných súdov.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavný súd zásadne nie je oprávnený prijať sťažnosť na ďalšie konanie, ak existuje všeobecný súd, ktorý v súlade so všeobecnou právomocou podľa čl. 142 ods. 1 ústavy má aj zákonom vymedzenú právomoc konať o ochrane konkrétneho základného práva alebo slobody (napr. III. ÚS 152/03).

Proti uzneseniu okresného súdu č. k. 50 C 243/2008-127 z 20. januára 2009 mal sťažovateľ právo podať odvolanie. Toto svoje právo sťažovateľ využil a odvolanie podal okresnému súdu 5. februára 2009. Všeobecným súdom oprávneným preskúmať na základe podaného odvolania napadnuté uznesenie okresného súdu je v danom prípade v rámci sústavy všeobecných súdov miestne príslušný krajský súd. Táto skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodnúť o podanej sťažnosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. septembra 2009